

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 248

гр. София, 10.01.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в закрито заседание на 10.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

като разгледа дело номер **6296** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 от ГПК, вр.чл.144 от АПК.

Образувано е по искане, обективизирано в молба с вх.№41565/17.11.2022 г. по регистъра на АССГ, подадена от ответника, чрез процесуалния му представител-юрк.К., с която се иска изменение на постановеното по делото решение, в частта за разноските, като същите бъдат определени в минималния размер, установен за дела без определен материален интерес.

Ответникът по искането, по реда и в срока по чл.248, ал.2 от ГПК, вр.чл.144 от АПК, депозира на 09.01.23 г. писмен отговор, с който оспорва основателността му.

Искането е допустимо.

Решението е съобщено на ответника по делото на 04.11.2022 година, молбата е подадена на 17.11.22 година., т.е. в срока за обжалване на решението. Подадено е от легитимирана страна-една от страните по делото.

Разгледано по същество е неоснователно.

1.Съдът поддържа становището си в мотивите към постановеното решение, че делото е с определен материален интерес.

2.Допълнително съдът излага следното:

а/ Няма легална дефиниция на термина „материален интерес“ по смисъла на чл.8, ал.1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

б/ Изискването на чл.8, ал.1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. обаче е материалният интерес да е „определен“, като релевантният момент за преценка е моментът на подаването на жалбата. В случая към момента на подаване на жалбата интересът е определен- заявеното за защита право е оценяемо-отказаната за възстановяване такса в размер на 25 000, с която сума без основание е намаляло имуществото на жалбоподателя.

в/ Без значение е, че решението не съдържа осъдителен диспозитив за

възстановяването/заплащането на сумата от ответника. Критерият „определен материален интерес“ не е свързан единствено с осъдителните иски за обезщетения. Аргумент в тази насока са делата по оспорване на ревизионни актове. Със съдебните решения, постановени по оспорване на ревизионни актове също не се присъжда обезщетение и те също не съдържат осъдителен диспозитив, но тези дела са дела с определен материален интерес. Не може да се прави аналогия и с делата по оспорвания на отчуждавания и определеното с тях парично обезщетение, тъй като за тях е приложимо специалното правило на чл.29, ал.6 ЗОС.

г/ Най-сетне от мотивите, изложени в най-новата съдебна практика също може да се направи извод, че тази категория дела се определя като дела с материален интерес. /Виж: Решение №10887 от 29.11.2022 година по адм.дело №6084/2022 година на ВАС, V отделение/, докато соченото от ответника определение остава изолиран случай.

С оглед на изложеното, неоснователното искане следва да се отхвърли.

Воден от горното и на основание чл.248, ал.3 от ГПК, Административен съд-София град, II о., 23-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането, обективизирано в молба с вх.№41565/17.11.2022 г. по регистъра на АССГ, подадена от ответника- изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, чрез процесуалния му представител-юрк. К..

Определението може до бъде обжалвано чрез АС-София град пред Върховния административен съд в 7-модневен срок от съобщаването му.

Определението да се събщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: